



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 121

Warszawa, 9 listopada 2011 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o podatku od niektórych instytucji finansowych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Beatę Szydło.

(-) Andrzej Adamczyk; (-) Waldemar Andzel; (-) Jan Krzysztof Ardanowski; (-) Iwona Ewa Arent; (-) Marek Ast; (-) Piotr Babinetz; (-) Tadeusz Dziuba; (-) Jacek Falfus; (-) Wiesław Stanisław Janczyk; (-) Wojciech Jasiński; (-) Andrzej Jaworski; (-) Krzysztof Jurgiel; (-) Mariusz Kamiński; (-) Mariusz Antoni Kamiński; (-) Sławomir Kłosowski; (-) Leonard Krasulski; (-) Adam Kwiatkowski; (-) Krzysztof Lipiec; (-) Maciej Łopiński; (-) Ewa Malik; (-) Gabriela Masłowska; (-) Jerzy Materna; (-) Beata Mazurek; (-) Piotr Naimski; (-) Maria Nowak; (-) Anna Paluch; (-) Stanisław Piotrowicz; (-) Marek Polak; (-) Adam Rogacki; (-) Jarosław Rusiecki; (-) Bogdan Rzońca; (-) Małgorzata Sadurska; (-) Jacek Sasin; (-) Jarosław Sellin; (-) Stefan Strzałkowski; (-) Paweł Szałamacha; (-) Krzysztof Szczerski; (-) Jolanta Szczypińska; (-) Andrzej Szlachta; (-) Jerzy Szmit; (-) Stanisław Szwed; (-) Janusz Śniadek; (-) Jan Tomaszewski; (-) Jan Warzecha; (-) Jadwiga Wiśniewska; (-) Michał Wojtkiewicz; (-) Grzegorz Adam Woźniak; (-) Łukasz Zbonikowski.

USTAWA

z dnia _____ 2011r.

o podatku od niektórych instytucji finansowych

Dział I

Podmiot i przedmiot opodatkowania

Art. 1. Ustawa reguluje opodatkowanie aktywów niektórych instytucji finansowych.

Art. 2. Podatnikami podatku od instytucji finansowych są:

- 1) banki krajowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002r. nr 72 poz. 665 z późn .zm.),
- 2) oddziały banków zagranicznych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt. 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002r. nr 72 poz. 665 z późn .zm.),
- 3) oddziały instytucji kredytowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt. 18 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002r. nr 72 poz. 665 z późn .zm.),
- 4) krajowe zakłady ubezpieczeń w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.),
- 5) krajowe zakład reasekuracji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 16a ustawy z dnia 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.),
- 6) oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń i zagranicznych zakładów reasekuracji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.),
- 7) główne oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń i zagranicznych zakładów reasekuracji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.),
- 8) fundusze inwestycyjne, o których mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. nr 146 poz. 1546 z późn. zm.)

Dział II

Podstawa opodatkowania i wysokość podatku

Art. 3. Podstawą opodatkowania są:

- 1) w przypadku podatników, których mowa w art. 2 pkt. 1, 4, 5 i 8 suma aktywów wykazana w zatwierdzonym zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009r. nr 152 poz. 1223 z późn zm.) rocznym sprawozdaniu finansowym podatnika,

- 2) w przypadku podatników, o których mowa w art. 2 pkt. 2 i 3 suma aktywów wykazana w zatwierdzonym rocznym sprawozdaniu finansowym podatnika, przy czym sprawozdanie finansowe uważa się za zatwierdzone jeżeli zostało zatwierdzone roczne sprawozdanie finansowe banku zagranicznego lub instytucji kredytowej, której oddział jest częścią,
- 3) w przypadku podatników, o których mowa w art. 2 pkt. 6 i 7 suma aktywów wykazana w zatwierdzonym rocznym sprawozdaniu finansowym podatnika, przy czym sprawozdanie finansowe uważa się za zatwierdzone jeżeli zostało zatwierdzone roczne sprawozdanie finansowe zagranicznego zakładu ubezpieczeń lub zagranicznego zakładu reasekuracji, której oddział lub główny oddział jest częścią.

Art. 4. W przypadku gdy roczne sprawozdanie finansowe podatnika nie zostanie zatwierdzone w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku obrotowego podatnika podstawę opodatkowania stanowi suma aktywów wykazana w sporządzonym przez organ zarządzający podatnika rocznym sprawozdaniu finansowym.

Art. 5. Stawka podatku wynosi 0,39 % podstawy opodatkowania, o której mowa w art. 3 lub w art. 4.

Dział III

Pobór podatku

Art. 6. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz art. 7 podatnicy są zobowiązani wpłacać na rachunek bankowy urzędu skarbowego do 20 dnia każdego miesiąca kalendarzowego zaliczkę na podatek w wysokości 1/12 podatku wynikającego z ostatniego zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego, a w przypadku gdy ostatnie roczne sprawozdanie finansowe nie zostało zatwierdzone w terminie 6 miesięcy po upływie roku obrotowego – w wysokości 1/12 podatku wynikającego z ostatniego sporządzonego rocznego sprawozdania finansowego.

2. Podatnicy rozpoczynający działalność uiszczają podatek w terminie określonym w art. 8 i nie uiszczają zaliczek na podatek.

3. W przypadku gdy rok obrotowy podatnika jest inny niż 12 miesięcy wysokość miesięcznej zaliczki ulega przeliczeniu odpowiednio do długości roku obrotowego, za który sporządzono ostatnie roczne sprawozdanie finansowe podatnika.

Art. 7. 1. W przypadku gdy w kolejnych trzech miesiącach wysokość zaliczek nie odzwierciedla aktualnej sytuacji bilansowej podatnika, naczelnik właściwego urzędu skarbowego na wniosek podatnika lub z urzędu w drodze decyzji określi wysokość zaliczki na podatek płatnej do dnia najbliższego zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1 może zostać zmieniona w przypadku zmiany sytuacji bilansowej podatnika w kolejnych trzech miesiącach kalendarzowych.

Art. 8.1. Podatnicy są zobowiązani w terminie 10 dni od daty zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację podatkową według ustalonego wzoru.

2. W przypadku gdy w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku obrotowego podatnika nie zostanie zatwierdzone roczne sprawozdanie finansowe podatnik jest

zobowiązany złożyć deklarację podatkową, o której mowa w ust. 1 wraz ze sporządzonym przez organ zarządzającym sprawozdaniem finansowym w terminie 10 dni od upływu wyżej wymienionego 6-miesięcznego terminu. W takim przypadku po zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego podatnik składa deklarację korygującą.

3. W terminie złożenia deklaracji, o których mowa w ust. 1 i 2 podatnicy są zobowiązani uiszczać na rachunek bankowy urzędu skarbowego różnicę pomiędzy podatkiem wynikającym z deklaracji podatkowej, a sumą zaliczek wpłaconych w roku obrotowym.
4. W przypadku gdy suma zaliczek wpłaconych w roku obrotowym przewyższa kwotę podatku wynikającego z deklaracji podatkowej nadpłata podlega zaliczeniu na poczet trzech kolejnych zaliczek przypadających po dacie złożenia deklaracji podatkowej. W przypadku braku takiej możliwości nadpłata podlega zwrotowi na wniosek podatnika w terminie 30 dni od daty złożenia wniosku.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji, o której mowa w ust. 1 i ust. 2 oraz deklaracji korygującej, o której mowa w ust. 2 wraz z objaśnieniem co do sposobu wypełniania oraz terminu i miejsca składania.

Dział IV

Zwolnienia i ulgi podatkowe

- Art. 9.** Zwalnia się z podatku sumę aktywów podatników, o których mowa w art. 2 pkt 1-7 w wysokości nie przewyższającej kwotę 10.000.000,00 zł (dziesięć milionów złotych).
- Art. 10.** Do podatku od niektórych instytucji finansowych nie stosuje się zwolnień i ulg podatkowych określonych w innych niż niniejsza ustawach.

Dział V

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

- Art. 11.** W ustawie z dnia 15 lutego 1992r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000r. nr 54 poz. 654 z późn. zm) w art. 16 ust. 1 w pkt 66 w miejsce kropki wstawia się przecinek, a następnie dodaje się pkt 67 w brzmieniu: „podatku, o którym mowa w ustawie z dnia ____ 2011r. o podatku od niektórych instytucji finansowych (Dz. U. z 2010r, nr ____ poz. ____).”
- Art. 12.** W przypadku wejścia w życie ustawy w trakcie roku obrotowego podatnika zaliczki na podatek uiszczane są od pierwszego miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy, a podatek za pierwszy rok obrotowy ulega odpowiedniemu zmniejszeniu proporcjonalnie do okresu roku obrotowego przypadającego po wejściu w życie ustawy.
- Art. 13.** Podstawą wyliczenia zaliczki na podatek do momentu zatwierdzenia lub sporządzenia pierwszego rocznego sprawozdania finansowego po wejściu w życie ustawy jest ostatnie roczne sprawozdanie finansowe zatwierdzone przed wejściem w życie ustawy, a w przypadku gdy takie sprawozdanie nie zostało zatwierdzone w terminie 6 miesięcy po upływie roku obrotowego – ostatnie roczne sporządzone przez organ zarządzający podatnika roczne sprawozdanie finansowe.

Art. 14. Wprowadzenie podatku określonego niniejszą ustawą nie może stanowić podstawy zmiany warunków świadczenia usług finansowych i ubezpieczeniowych wykonywanych w oparciu o umowy cywilnoprawne zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że możliwość zmiany warunków usług została wprost w umowie przewidziana w przypadku wprowadzenia podatku od aktywów.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012r.

UZASADNIENIE

Podatek od niektórych instytucji finansowych ma stanowić alternatywę wobec wprowadzonej przez rząd podwyżki podatku VAT. Ekonomiczny skutek podwyżki VAT dotknął najbardziej gospodarstwa domowe o średnich dochodach (i poniżej średniej). VAT jest podatkiem bezpośrednio przeliczanym w cenę towarów i szczególnie odczuwanym w przypadku dóbr o niskiej elastyczności popytu, np. żywności, czynszów itp. Takie dobra stanowią największą pozycję w koszyku zakupów konsumentów o średnich dochodach.

Wzrost PKB w Polsce wynika w znacznej mierze z popytu konsumpcyjnego. Podwyżka VAT jest potencjalnie zagrożeniem dla tej tendencji.

Szanowane wpływy z podatku, wyniosą na podstawie dostępnych danych Komisji Nadzoru Finansowego i GUS, kwotę 5 mld zł czyli równowartość oczekiwanych przez rząd wpływów z wyższego VAT. Proponowana stawka wynosi 0,39%, co przyniesie:

- 4,1 mld zł od aktywów banków w wysokości 1,057 bln zł
- 538 mln zł od aktywów zakładów ubezpieczeń (razem non-life i life) wynoszących 138,7 mld zł
- 405 mln zł od aktywów funduszy inwestycyjnych wynoszących ok. 104 mld zł

Podatek dotyczy banków, towarzystw ubezpieczeniowych i funduszy inwestycyjnych. Objęcie funduszy inwestycyjnych jest konieczne ze względu na ryzyko arbitrażu podatkowego, czyli zawiązywania funduszu w ramach grupy kapitałowej, aby przenieść doń aktywa i obniżyć podstawę opodatkowania. Nie proponuje się objęcia podatkiem powszechnych towarzystw emerytalnych, których powinna dotyczyć kompleksowa reforma.

Konsekwencje wprowadzenia podatku

Wśród skutków wprowadzenia podatku należy w szczególny sposób przeanalizować:

- 1) możliwość przeliczenia podatku na klientów banków, towarzystw ubezpieczeniowych, funduszy
- 2) zmniejszenie konkurencyjności polskiego rynku dla instytucji zagranicznych.

Ad. 1

Podatek od aktywów instytucji finansowych jest *de facto* podatkiem majątkowym, stąd przeliczenie podatku na klientów nie powinno mieć miejsca.

Kwestia przezucalności podatku opisana jest szczegółowo w literaturze podatkowej (Np. S. Owsiak „Finanse Publiczne” Wydawnictwo Naukowe PWN Warszawa 2000r. s. 186-188, A. Gomułowicz, J. Małecki „Podatki i prawo podatkowe” Lexis Nexis Warszawa 2004 s. 40-43, s. 51 i s. 88, R. Mastalski „Prawo podatkowe” CH Beck Warszawa 2004r. s. 45)

Przyjmuje się, że przezucane są podatki pośrednie (obrotowe i VAT), natomiast w przypadku podatków bezpośrednich, (a do takich należą podatki dochodowe i majątkowe) przezucanie podatków jest utrudnione, z uwagi na fakt, iż kwota podatku nie jest ujęta w cenie towaru lub usługi.

Przezucanie podatków może następować „w przód” tj. nabywców towarów lub usług poprzez podwyższanie cen sprzedaży, lub „wstecz” na dostawców poprzez obniżanie cen zakupu towarów lub usług.

W przypadku podatków bezpośrednich o tym czy dojdzie do przezucenia podatku oraz czy zostanie on przezucony „w przód” czy „wstecz” decydują uwarunkowania rynkowe.

W przypadku banków i zakładów ubezpieczeń raczej trudno liczyć się z możliwością przezucania podatku „wstecz”, choć nie można wykluczyć zaistnienia większej presji, w związku z wprowadzeniem podatku na obniżenie wynagrodzeń lub ceny usług nabywanych przez banki i zakłady ubezpieczeń (np. ceny najmu pomieszczeń, w których mieszczą się oddziały instytucji finansowych).

Większe prawdopodobieństwo dotyczy przezucenia podatku „w przód” to jest na nabywców usług głównie kredytobiorców, depozytariuszy i ubezpieczających.

W przypadku depozytów i polis ubezpieczeniowych na rynku obserwujemy istotną konkurencję. Banki konkurują obecnie o pieniądze depozytariuszy i wobec tego trudno oczekiwać, że w związku z wprowadzeniem podatku bankowego będą obniżać oprocentowanie lokat. Odmiennie sytuacja kształtuje się w przypadku kredytobiorców. W tym przypadku należy oczekiwać zwiększenia marży na rynku kredytów korporacyjnych. Wydaje się, że z uwagi na konkurencję na rynku kredytów indywidualnych, takim klientom banków nie powinna grozić podwyżka oprocentowania. Ponadto, co należy podkreślić podwyżka co do zasady nie będzie dotyczyć umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy.

Biorąc pod uwagę możliwość przeniesienia podatku bankowego na kredytobiorców należy zwrócić także uwagę na tzw. przepisy antylichwiarskie. Zgodnie z art. 359 § 2¹ kodeksu cywilnego maksymalna kwota odsetek nie może obecnie przekroczyć 20%.

Wobec powyższego uprawnione jest twierdzenie, że proponowany podatek w przypadku banków w pierwszej kolejności zmniejszy rentowność banków.

Zamiar przeniesienia podatku na klientów banków będzie ograniczony istniejącą konkurencją na rynku, aktywnymi działaniami UOKiK, oraz istniejącymi i proponowanymi w projekcie (art. 14) rozwiązaniami prawnymi.

Ad. 2

Wprowadzenie podatku nie powinno zmniejszyć konkurencyjności polskiego rynku dla instytucji zagranicznych z uwagi na fakt, że podatek zostanie wprowadzony na równych zasadach dla podmiotów krajowych jak i zagranicznych.

Ponadto istniejące za granicą zainteresowanie zakupem aktywów w Polsce przez instytucje międzynarodowe wskazuje, że rynek polski jest atrakcyjny dla zagranicznych instytucji finansowych i wprowadzenie podatku od instytucji finansowych nie powinno wpłynąć w znaczący sposób na dalsze zainteresowanie polskim rynkiem. Dodatkowym istotnym czynnikiem jest

także zacieśnianie dyscypliny fiskalnej w państwach europejskich spowodowane kryzysem finansowym oraz plany wprowadzenia podatku bankowego w największych krajach europejskich (Wielka Brytania, Francja, Niemcy).

Uzasadnienie szczegółowych rozwiązań

Ustawa została skonstruowana w oparciu o elementy konstrukcyjne podatku to jest określa po kolei przedmiot, podmiot, podstawę opodatkowania, stawkę podatkową, sposób poboru podatku oraz zwolnienia i ulgi podatkowe.

Przedmiotem opodatkowania w bankach, zakładach ubezpieczeń, zakładach reasekuracji i funduszach inwestycyjnych będzie suma aktywów – a zatem jest to podatek majątkowy,

Zakreślenie przedmiotu opodatkowania i podstawy opodatkowania w powyższy sposób w najlepszy sposób realizuje fiskalny cel podatku tj. zapewnienie stabilnych wpływów do budżetu państwa.

Podmiot opodatkowania został określony poprzez odesłanie do ustaw regulujących działalność bankową, działalność ubezpieczeniową oraz działalność funduszy inwestycyjnych. Podmiotem opodatkowania są osoby prawne (banki, zakłady ubezpieczeń i reasekuracji oraz fundusze inwestycyjne) oraz jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej (oddziały instytucji zagranicznych). Poza opodatkowaniem pozostaną zagraniczne zakłady ubezpieczeniowe z państw członkowskich Unii Europejskiej wykonujące działalność w Polsce na zasadzie swobody działalności ubezpieczeniowej oraz banki wykonujące transgraniczną działalność bankową. Opodatkowanie tych podmiotów byłoby niezwykle trudne, a ponadto ich obecna skala działalności w Polsce prowadzona poza oddziałami nie jest znaczna.

Objęcie opodatkowaniem funduszy inwestycyjnych ma charakter uzupełniający. Opodatkowanie aktywów banków i zakładów ubezpieczeń bez opodatkowania funduszy inwestycyjnych doprowadziłoby do przenoszenia przez banki i zakłady ubezpieczeń aktywów do funduszy inwestycyjnych, a w konsekwencji do unikania tą drogą opodatkowania.

Ponadto należy podkreślić, że fundusze inwestycyjne zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 20 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000r. nr 54 poz. 654 z późn. zm.) są zwolnione z podatku dochodowego.

Pobór podatku oparty jest na zasadzie samonaliczania podatku przez podatników. Ustawa przewiduje etapowy pobór podatku. W pierwszej kolejności będą pobierane zaliczki na podatek w wysokości wynikającej z ostatniego rocznego sprawozdania finansowego. Termin wpłaty zaliczek określono na 20 dzień miesiąca kalendarzowego. Następnie po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego za rok obrotowy podatnicy będą składać deklaracje podatkowe i uiszczać różnicę pomiędzy podatkiem wynikającym z rocznego sprawozdania finansowego wpłaconymi w roku obrotowym zaliczkami. W przypadku powstania nadpłaty zostanie ona zaliczona na najbliższe zaliczki na podatek lub zwrócona.

Ustawa zawiera także regulację zabezpieczającą przed ewentualnym nie dokonaniem zatwierdzenia sprawozdania finansowego do końca 6 miesiąca następującego po zakończeniu roku obrotowego. W takim przypadku podatek będzie naliczany w oparciu o sporządzone przez organ zarządzający sprawozdanie finansowe, które podatnik będzie miał obowiązek złożenia w urzędzie skarbowym (art. 4, art. 6 ust. 1 *in fine*, art. 8 ust. 2).

W art. 6 ust. 2 zawarto zwolnienie z obowiązku uiszczania zaliczek podmioty rozpoczynające działalność. Podatnicy rozpoczynający działalność zapłacą podatek za pierwszy rok obrotowy po zatwierdzeniu pierwszego sprawozdania finansowego.

Art.7 zawiera mechanizm zmiany wysokości zaliczek w przypadku zmiany sytuacji podatnika w ciągu roku obrotowego. Rozwiązanie ma pozwolić dostosować wysokość pobieranego podatku do aktualnej sytuacji finansowej podatnika, np. w przypadku zbycia przez Bank znacznej części posiadanych aktywów.

Ustawa nie określa właściwości miejscowej organu podatkowego, gdyż ta wynika z art. 17 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005r. nr 8 poz. 60 z późn. zm.), który stanowi, że „Jeżeli ustawy podatkowe nie stanowią inaczej, właściwość miejscową organów podatkowych ustala się według miejsca zamieszkania albo adresu siedziby podatnika, płatnika, inkasenta lub podmiotu wymienionego w art. 133 § 2.” Wobec powyższego organem właściwym będzie naczelnik urzędu skarbowego miejscowo właściwy według siedziby banku, zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji i ich oddziałów w przypadku instytucji zagranicznych.

Zwolnienia i ulgi – przewidziano zwolnienie z podatku aktywów, o wartości nie przewyższającej 10.000.000,00 zł. Zwolnienie wprowadza się w celu ochrony niewielkich banków i zakładów ubezpieczeń, które pozytywnie wpływają na konkurencję na rynku, a których opodatkowanie podatkiem mogłoby doprowadzić do trudności finansowych.

Ustawa zawiera także przepisy przejściowe umożliwiające pobór podatku także w przypadku wejścia w życie ustawy w trakcie trwania roku obrotowego podatnika (art. 12) oraz pozwalające przyjąć jako podstawę opodatkowania dane zawarte w sprawozdaniu finansowym zatwierdzonym lub sporządzony przed wejściem w życie ustawy (art. 13).

Ponadto ze względów fiskalnych proponuje się wprowadzenie zmiany w ustawie z dnia 15 lutego 1992r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000r. nr 54 poz. 654 z późn. zm), której celem jest uniemożliwienie odliczania projektowanego podatku od podstawy opodatkowania w podatku dochodowym od osób prawnych.

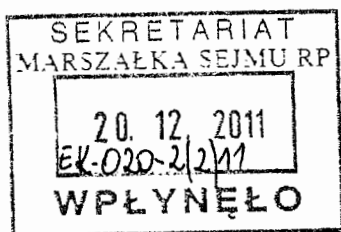


Prawo i Sprawiedliwość

**Klub Parlamentarny
Prawo i Sprawiedliwość**

Warszawa, dnia 20 grudnia 2011 roku

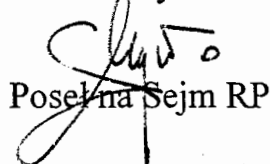
Beata Szydło
Poseł na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej



Szanowna Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Jako reprezentant wnioskodawców *Poselskiego projektu ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych* pragnę poinformować Panią Marszałek, iż przedmiotowy projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Beata Szydło



Poseł na Sejm RP

Warszawa, 7 grudnia 2011 roku

BAS-WAPEiM-62/11

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Beata Szydło)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2009 r., Nr 5, poz. 47 ze zm.) sporządza się następującą opinię.

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt przewiduje opodatkowanie aktywów niektórych instytucji finansowych, tj.

- banków krajowych,
- oddziałów banków zagranicznych,
- oddziałów instytucji kredytowych,
- krajowych zakładów ubezpieczeń,
- krajowych zakładów reasekuracji,
- oddziałów zagranicznych zakładów ubezpieczeń i zagranicznych zakładów reasekuracji,
- głównych oddziałów zagranicznych zakładów ubezpieczeń i zagranicznych zakładów reasekuracji, oraz
- funduszy inwestycyjnych.

Przewidywana stawka podatku wynosi 0,39% podstawy opodatkowania.

Zgodnie z art. 15 projektu, ustawa miałaby wejść w życie 1 stycznia 2012 r.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy
Prawo Unii Europejskiej nie obejmuje przedmiotu projektu ustawy.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Przedmiot poselskiego projektu ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych nie jest objęty prawem UE.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 7 grudnia 2011 roku

BAS-WAPEiM-63/11

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Beata Szydło) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt przewiduje opodatkowanie aktywów niektórych instytucji finansowych, tj. banków krajowych, oddziałów banków zagranicznych, oddziałów instytucji kredytowych, krajowych zakładów ubezpieczeń, krajowych zakładów reasekuracji, oddziałów zagranicznych zakładów ubezpieczeń i zagranicznych zakładów reasekuracji, głównych oddziałów zagranicznych zakładów ubezpieczeń i zagranicznych zakładów reasekuracji, oraz funduszy inwestycyjnych.

Przewidywana stawka podatku wynosi 0,39% podstawy opodatkowania.

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a Regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

(projekt)

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW**
z dnia 2011 r.

**w sprawie określenia wzorów deklaracji podatkowej i deklaracji korygującej
obowiązujących w zakresie podatku od niektórych instytucji finansowych**
(Dz. U. z dnia 2011 r.)

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 2011 r. o podatku dochodowym od osób
prawnych (Dz. U. z.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór: deklaracji o wysokości podatku od niektórych instytucji finansowych
i deklaracji korygującej (POIF), stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia;

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

1. Numer Identyfikacji Podatkowej	2. Nr. Dokumentu	3. Status
-----------------------------------	------------------	-----------

POIF

**DEKLARACJA O WYSOKOŚCI
PODATKU OD NIEKTÓRYCH INSTYTUCJI FINANSOWYCH**

za okres

4. Od (dzień - miesiąc - rok)	5. Do (dzień - miesiąc - rok)
-------------------------------	-------------------------------

Podstawa prawna:	Ustawa z dnia 2011 r. o podatku od niektórych instytucji finansowych (Dz. U.), zwana dalej "ustawą".
Składający:	<ol style="list-style-type: none"> banki krajowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002r. nr 72 poz. 665 z późn .zm.), oddziały banków zagranicznych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt. 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002r. nr 72 poz. 665 z późn .zm.), oddziały instytucji kredytowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt. 18 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002r. nr 72 poz. 665 z późn .zm.), krajowe zakłady ubezpieczeń w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.), krajowe zakłady reasekuracji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 16a ustawy z dnia 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.), oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń i zagranicznych zakładów reasekuracji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.), główne oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń i zagranicznych zakładów reasekuracji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.), fundusze inwestycyjne, o których mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. nr 146 poz. 1546 z późn. zm.)
Termin składania:	10 dni od daty zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego - art.8 ustawy.
Miejsce składania:	Urząd skarbowy1).

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

6. Urząd skarbowy, do którego adresowana jest deklaracja			
7. Cel złożenia formularza (zaznaczyć właściwy kwadrat):	<table border="0"> <tr> <td>1. złożenie deklaracji</td> <td>2. korekta deklaracji ²⁾</td> </tr> </table>	1. złożenie deklaracji	2. korekta deklaracji ²⁾
1. złożenie deklaracji	2. korekta deklaracji ²⁾		

B. DANE PODATNIKA**B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE**

8. Nazwa pełna	
9. REGON	

B.2. ADRES SIEDZIBY

10. Kraj	11. Województwo	12. Powiat	
13. Gmina	14. Ulica	15. Nr domu	16. Nr lokalu
17. Miejscowość	18. Kod pocztowy	19. Poczta	

C. USTALENIE PODSTAWY OPODATKOWANIA

suma aktywów wykazana w rocznym sprawozdaniu finansowym podatnika	20.	zł
---	-----	----

D. USTALENIE WYSOKOŚCI ZOBOWIĄZANIA PODATKOWEGO

Stawka podatku (art.5 ustawy) zastosowana do obliczenia podatku należnego	21.	
		0,39%
Podatek należny *) (podaje się po zaakragleniu do pełnych złotych) Iloczyn kwoty z poz.20 i stawki podatku z poz.21.	22.	zł
suma zaliczek wpłaconych przez podatnika (art. 6 ustawy)	23.	zł
różnica pomiędzy podatkiem należnym a sumą zaliczek wpłaconych przez podatników DO ODLICZENIA Od kwoty z poz. 23 należy odjąć kwotę z poz. 22. Jeżeli różnica jest liczbą ujemną, należy wpisać 0	23.	zł

¹⁾ Ilekroć jest mowa o urzędzie skarbowym - oznacza to urząd skarbowy, którym kieruje właściwy dla podatnika naczelnik urzędu skarbowego.

²⁾ Zgodnie z art.81 Ordynacji podatkowej podatnik może skorygować złożoną deklarację poprzez złożenie deklaracji korygującej wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

***) Pouczenie**

W przypadku niewpłacenia w obowiązującym terminie kwoty z poz.25 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz.1954, ze zm.).



**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

BSA III - 021- 205/11

Warszawa, dnia 14, grudnia 2011 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 15. 12. 2011

**Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 9 grudnia 2011 r., GMS-WP-173-5/11 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) nie uznaje za celowe opiniowania ***poselskiego projektu ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych.***

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski

Stanisław DĄBROWSKI



RZECZPOSPOLITA POLSKA

PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 20.12. 2011 r.

PG VII G 025/120/11

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 21.12.2011.

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Stosunek panu pryncypale

W nawiązaniu do pisma z dnia 9 grudnia 2011 r., nr GMS-WP-173-5/11, dotyczącego poselskiego *projektu ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych*, przekazanego do zaopiniowania przez Prokuratora Generalnego w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr7, poz. 39, z późn. zm.), pozwalam sobie zauważyć, iż projekt pozostaje poza obszarem ustawowych zadań realizowanych przez prokuraturę.

Proponowane w projekcie rozwiązanie polegające na wprowadzeniu podatku od banków, towarzystw ubezpieczeniowych i funduszy inwestycyjnych, a także wysokość takiego obciążenia należy do sfery polityki finansowej państwa.

Z dniem

A. Seremet

Andrzej Seremet



KRAJOWA RADA
RADCÓW PRAWNYCH

00-478 Warszawa • Aleje Ujazdowskie 18 lok. 4
tel./fax: 022 622 05 88, 622 84 28:33 • e-mail: kirp@kirp.pl • NIP: 526-10-43-011

SEKRETARIAT SZEFKA KS

L.dz.
Data wpływu 21 12 2011

L.dz. 5835/OBSiL/2011

Warszawa, dnia 15 grudnia 2011 r.

Szanowny Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze!

W nawiązaniu do przesłanego przy piśmie GMS-WP-173-8/11 z dnia 9 grudnia 2011 r. poselskiego projektu ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych przekazuję uwagi opracowane w ramach Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych, które przy niniejszym załączam.

2 *Porozumienie*

Wiceprezes
Krajowej Rady Radców Prawnych

Dariusz Sałajewski



KRAJOWA RADA
RADCOW PRAWNYCH

00-478 Warszawa • Aleje Ujazdowskie 18 lok. 4
tel./fax: 022 622 05 88, 622 84 28:33 • e-mail: kirp@kirp.pl • NIP: 526-10-43-011

UWAGI do projektu ustawy o opodatkowaniu niektórych instytucji finansowych

Przedłożonemu projektowi można zarzucić naruszenie przepisów prawa podatkowego i zasad poprawnej legislacji, w szczególności:

- 1) Zakres podmiotowy projektu ustawy obejmuje tylko niektóre z instytucji finansowych działających na terytorium RP. Wybór tych, a nie innych instytucji nie został należycie uzasadniony, a dodatkowo pominięcie w tym katalogu pewnych rodzajów instytucji finansowych (np. banki wykonujące transgraniczną działalność bankową, instytucje wspólnego inwestowania) narusza zasadę równości opodatkowania. Jest to również okoliczność mogąca stać się przysłowiową „furtką” do omijania przepisów proponowanej ustawy lub naruszenia zasad rynkowej konkurencyjności. Dodatkowo sformułowanie zakresu podmiotowego w przedłożony sposób może doprowadzić do sytuacji, że niektóre instytucje finansowe będą rozważały przeniesienie swojej siedziby za granicę, utworzenie oddziału w Polsce, co wprost odniesie negatywny skutek dla budżetu Skarbu Państwa,
- 2) Sposób wskazania podstawy prawnej z podaniem w nawiasach dzienników ustaw powoduje konieczność nowelizacji ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych, przy każdorazowej zmianie dziennika ustaw którejkolwiek z wymienionych w niej ustaw,
- 3) W art. 3 pkt 1) wskazuje się podstawę prawną (art. 53 ust. 1 ustawy o rachunkowości), w kolejnych punktach pominięto ten element,
- 4) Nie wiadomo, o jakie sprawozdanie chodzi w art. 4 – na jaką datę ma być ono sporządzone,
- 5) W art. 8 ust. 4 powinno znaleźć się postanowienie, iż jeżeli nadpłata nie zostanie zwrócona w terminie 30 dni od daty złożenia wniosku podatnikowi należą się odsetki lub odniesienie do przepisów Ordynacji podatkowej o oprocentowaniu nadpłaty,
- 6) Istnieje ryzyko, że faktyczny ciężar tego zobowiązania poniosą *de facto* klienci instytucji finansowych poprzez np. zwiększenie marży lub uzasadnianie podwyżek innymi okolicznościami,
- 7) Uzasadnienie projektu zawiera treści, które nie występują w ustawie i może wprowadzać w błąd. Jeśli podatek od niektórych instytucji finansowych ma być odliczany od podstawy opodatkowania w podatku dochodowym od osób prawnych, musi to wynikać ze zmiany ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, a więc zupełnie innej regulacji, czego na dzień dzisiejszy nie można przewidzieć i nie wynika to z przedłożonego projektu.
- 8) Nie są niczym uzasadnione i udokumentowane ustalenia, że podatek od niektórych instytucji finansowych spowoduje wpływy w wysokości około 5 mld zł rocznie.

Warszawa, 23 grudnia 2011 r.

DP-IV-MJ-024-975/2011

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu



W nawiązaniu do pisma z dnia 9 grudnia 2010 r. (znak: GMS-WP-173-5/11) dotyczącego poselskiego projektu ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych przedstawiam następujące stanowisko Narodowego Banku Polskiego.

Poselski projekt ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych, w obecnie prezentowanej wersji był już przedmiotem opinii Narodowego Banku Polskiego. W swojej opinii z dnia 29 października 2010 r. kierowanej na ręce Szefa Kancelarii Sejmu (pismo nr GP-MW-LJ-070-1/10/1943/2010) NBP wskazywał, iż wszelkie inicjatywy w zakresie nakładania dodatkowych opłat na instytucje finansowe powinny brać pod uwagę propozycje sformułowane na forum UE. Brak skoordynowanych działań w tym zakresie może rodzić negatywne konsekwencje w postaci naruszenia zasad równej konkurencji pomiędzy poszczególnymi krajami. Zdaniem NBP, krajowe działania legislacyjne podjęte w tej sprawie, powinny uwzględniać uzgodnienia prowadzone na szczeblu wspólnotowym. W szczególności zwracamy uwagę na zamiar opodatkowania działalności instytucji finansowych, proponowany w dyskutowanym obecnie projekcie dyrektywy w sprawie wspólnotowego systemu podatku od transakcji finansowych i zmiany dyrektywy 2008/7/WE dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitałów. Propozycja Rady UE zmierza do wprowadzenia innego podatku – podatku od transakcji finansowych.

NBP opowiada się, co do zasady, za koncepcją zaprezentowaną przez Komisję Europejską w komunikatach: z dnia 26 maja 2010 r. pt. „Bankowe Fundusze Naprawcze” oraz z 20 października 2010 r. pt. „Unijne ramy zarządzania w sytuacji kryzysu w sektorze finansowym”.

W stanowisku Komisji Europejskiej, wskazuje się, że nałożeniu nowych obciążeń na sektor finansowy powinny przyświecać trzy podstawowe cele, tj.:

- zwiększanie stabilności systemu finansowego i ograniczanie ryzyka systemowego;
- wkład sektora finansowego w koszty ostatniego kryzysu finansowego;
- zebranie funduszy dla konsolidacji budżetowej w związku z istotnym wzrostem deficytów budżetowych w poszczególnych państwach UE, wynikających m.in. ze zwiększonych wydatków na ratowanie sektora finansowego.

W przypadku Polski, jak do tej pory nie zaistniała konieczność udzielenia bankom pomocy ze środków publicznych w trakcie trwającego kryzysu finansowego. W tej sytuacji nadal podtrzymujemy swoje stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 29 października 2010 r., iż zasadniczą przesłanką przy wprowadzeniu dodatkowej opłaty od instytucji finansowych w Polsce powinno być wzmocnienie stabilności systemu finansowego.

Zwracamy uwagę, że poselski projekt ustawy nadal nie zawiera analiz skutków wprowadzenia w życie proponowanego podatku dla poszczególnych sektorów rynku finansowego objętych projektem.

Proponowana w projekcie ustawy wysokość opodatkowania byłaby znacznym obciążeniem dla systemu bankowego. Chociaż wyniki makroekonomicznych analiz wskazują, że większość banków komercyjnych działających w Polsce posiada wystarczające kapitały, aby obecnie bezpiecznie funkcjonować, to jednak na skutek kryzysu zadłużeniowego strefy euro wzrosło ryzyko znacznego pogorszenia sytuacji gospodarczej. Wyniki scenariusza szokowego wskazują, że potrzeby kapitałowe banków konieczne do utrzymania współczynników wypłacalności (przy uwzględnieniu funduszy podstawowych powyżej 9%) oraz utrzymania funduszy podstawowych w wartości nie niższej niż kapitał wewnętrzny wynoszą 5,7 mld zł. Banki powinny wzmocnić swoją pozycję kapitałową zatrzymując wypracowane zyski. Obciążenie z tytułu dodatkowego podatku utrudniłoby możliwości zwiększenia kapitału banków. Planowane wpływy z proponowanego projektem ustawy podatku z systemu bankowego, przy uwzględnieniu stanów aktywów z października 2011 roku, wyniosłyby około 5 mld zł, co stanowiłoby około 37,5% wyniku finansowego netto całego systemu bankowego¹.

¹ Wynik finansowy netto dla całego systemu bankowego wyniósł w październiku 2011 r. 13,3 mld zł.

Przewidziane zwolnienie z podatku aktywów o wartości nie przewyższającej 10 mln zł dotyczyłoby w systemie bankowym zaledwie 5 oddziałów banków zagranicznych (wszystkie banki spółdzielcze znalazły się powyżej proponowanego progu).

Przy obecnie najwyższych historycznych zyskach banków, znalazłyby się banki, których zyski nie wystarczyłyby na pokrycie należności podatkowej. W 34 bankach, w tym w 8 spółdzielczych, wypracowane zyski nie wystarczyłyby na pokrycie tej należności. Również opodatkowanie funduszy inwestycyjnych, na co zwracaliśmy uwagę w piśmie z dnia 29 października 2010 r. oznaczałoby bezpośrednie opodatkowanie uczestników takich funduszy, w tym głównie osób fizycznych i wiązałoby się ze zmniejszeniem środków zgromadzonych przez członków funduszy, co jak się wydaje nie było zamiarem twórców projektu.

Natomiast, w przypadku opodatkowania podatkiem od niektórych instytucji finansowych podmiotów zarządzających funduszami inwestycyjnymi – towarzystw funduszy inwestycyjnych, podatek ten pomniejszyłby przychody TFI. Nie można jednak przesądzić, czy konieczność poniesienia dodatkowych kosztów nie spowodowałaby zwiększenia opłat pobieranych przez TFI, którymi obciążani są członkowie funduszy inwestycyjnych.

Ponadto, projekt przewiduje opodatkowanie aktywów krajowych zakładów ubezpieczeń, krajowych zakładów reasekuracji, a także oddziałów zakładów zagranicznych. Podstawę opodatkowania stanowiłaby suma aktywów wykazana w rocznym sprawozdaniu podatnika. Zgodnie z ustawą o rachunkowości z 29 września 1994 r. sumę aktywów zakładów ubezpieczeń stanowią lokaty, a w tym m.in. lokaty przeznaczone na pokrycie zobowiązań z tytułu zdarzeń ubezpieczeniowych przeznaczone na wypłatę odszkodowań i świadczeń z tytułu zdarzeń losowych, a także i inne aktywa niepracujące, w tym należności od ubezpieczających, pośredników ubezpieczeniowych, należności z tytułu reasekuracji oraz należności od budżetu oraz rozliczenia międzyokresowe (w tym m. in. aktywowane koszty akwizycji – tzn. rozliczane w czasie koszty akwizycji).

Lokaty przeznaczone na wypłatę świadczeń w ubezpieczeniach na życie są akumulowane przez wiele lat i wypłacane w przypadku zdarzenia ubezpieczeniowego (np. śmierci ubezpieczonego) lub na zakończenie okresu ubezpieczenia. Opodatkowanie tych lokat może prowadzić w konsekwencji do obniżenia świadczeń w tych ubezpieczeniach, dla których umowna suma ubezpieczenia zależy od stopy zwrotu lokat. Znaczna część lokat przeznaczana jest na wypłatę świadczenia z tytułu innych zdarzeń losowych, a w szczególności wypłat zdarzeń katastroficznych odpowiedzialności cywilnej i rent wypłacanych poszkodowanym w wypadkach samochodowych. Lokaty te muszą być adekwatne do zaistniałych zobowiązań i muszą wystarczyć na wypłatę bieżących i przyszłych świadczeń. Ponieważ są to najczęściej zobowiązania długoterminowe, świadczenia te rosną wraz z inflacją.

Opodatkowanie tych lokat może zmusić zakłady ubezpieczeń do finansowania podatku ze środków własnych.

Oceniając poselski projekt ustawy o opodatkowaniu niektórych instytucji finansowych stwierdzić należy, iż projektem tym nadal proponuje się nałożenie znaczących obciążeń na sektor finansowy. Jednocześnie, projekt nie zawiera rozwiązań, które mogłyby przyczynić się do realizacji celu nadrzędnego, jakim jest poprawa stabilności systemu finansowego w Polsce, co postulował NBP przy pierwszym opiniowaniu tego projektu, w swoim stanowisku z dnia 29 października 2010 r.

Z tych też względów NBP, jak poprzednio, podtrzymuje swoją negatywną ocenę rozwiązań przedstawionych w opiniowanym projekcie ustawy.

2 / *położenie*
WICEPREZES
NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO
Witold Kozłowski
Witold Kozłowski

Warszawa, dnia 20 grudnia 2011 r.

36P-2M5/2011

Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

W imieniu Krajowej Rady Biegłych Rewidentów bardzo serdecznie dziękuję za przesłanie poselskiego projektu ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych (pismo z dnia 14 grudnia 2011 r., znak: GMS-WP-173-5/11).

Jednocześnie pragnę poinformować, że Krajowa Izba Biegłych Rewidentów nie zgłasza uwag do ww. projektu ustawy.

z poważaniem

P r e z e s
Krajowej Rady Biegłych Rewidentów


Józef Król

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.
Data wpływu *30.12.2011*



WICEPRZEWODNICZĄCY
OGÓLNOPOLSKIEGO POROZUMIENIA
ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH
FRANCISZEK BOBROWSKI

SEKRETARIAT SZEFA KS

Ldz.

Data wpływu10.01.2012

OPZZ/FB/15/2012

Warszawa, 5 stycznia 2012 r.

Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu RP
Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

W nawiązaniu do pisma z dnia 9 grudnia 2011 r. (znak: GMS-WP-173-5/11), przy którym przekazano **projekt ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych** uprzejmie przekazuję uwagi Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych do przedmiotowego projektu.

OPZZ negatywnie ocenia przedstawione w projekcie ustawy propozycje. Projektodawca proponuje wprowadzenie do porządku prawnego podatku od aktywów niektórych instytucji finansowych, który pobierany będzie od banków, towarzystw ubezpieczeniowych i funduszy inwestycyjnych.

Nie kwestionując potrzeby wprowadzenia podatku opłacanego przez instytucje finansowe, który według OPZZ, powinien być uiszczany przez szerszej pojętą aniżeli w projekcie ustawy grupę instytucji finansowych, uważamy, że sposób opodatkowania w postaci podatku pobieranego od aktywów banku niekorzystnie wpłynie nie tylko na konkurencyjność krajowego rynku finansowego, ale przede wszystkim będzie mieć negatywne skutki dla klientów banków - osób fizycznych i przedsiębiorców.

Za aktywa wybranych instytucji finansowych projekt ustawy rozumie sumę aktywów wskazaną w rocznym sprawozdaniu finansowym podatnika. W praktyce za aktywa instytucji finansowych uważa się, między innymi, udzielone przez te instytucje kredyty. Opodatkowanie sumy aktywów instytucji finansowych spowoduje zatem przerzucenie przez nie tego dodatkowego kosztu na klientów banku na przykład poprzez zmianę wysokości prowizji i opłat za usługi bądź znajdzie odzwierciedlenie w niechęci rozwijania akcji kredytowej. Można przypuszczać, że mimo konkurencji na rynku instytucji finansowych podmioty tego rynku mogą podjąć działania zmierzające do obniżenia aktywów, a więc wolumenu kredytów po to, by zmniejszyć podstawę opodatkowania.

OGÓLNOPOLSKIE POROZUMIENIE ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

00-924 Warszawa, ul. Kopernika 36/40

tel.: 022 551 55 06, fax: 022 551 55 26

e-mail: bobrowski@opzz.org.pl, www: <http://opzz.org.pl>

Podatek zaproponowany w projekcie ustawy może wpłynąć na sytuację pracowników zatrudnionych w instytucjach finansowych poprzez ograniczenie wzrostu ich wynagrodzenia czy wręcz obniżyć zatrudnienie w tychże instytucjach.

Zwrócić należy uwagę na dodatkowe obowiązki organów podatkowych, które powstaną w związku z ewentualnym wprowadzeniem przedmiotowego podatku. W związku z tym rozważyć korzyści i koszty uchwalenia projektu ustawy uwzględniając plany ograniczenia wielkości zatrudnienia w administracji publicznej i brak wzrostu wynagrodzenia w sferze budżetowej w 2012 roku.

W miejsce proponowanego w projekcie ustawy podatku od niektórych instytucji finansowych, OPZZ opowiada się za wprowadzeniem podatku od transakcji finansowych służącego ograniczeniu spekulacyjnych, krótkoterminowych transakcji finansowych oraz wdrożenia zasady dzielenia się odpowiedzialnością za szkody powstałe w sferze społecznej i gospodarczej w Europie i na całym świecie. Głównym celem podatku od transakcji finansowych powinna być zmiana zachowań w sektorze finansowym polegająca na ograniczaniu krótkoterminowych transakcji finansowych o charakterze spekulacyjnym. Immanentna niestabilność rynków finansowych powoduje, że opodatkowaniu powinny podlegać wszystkie typy transakcji finansowych, prowadząc przede wszystkim do ograniczenia finansowych transakcji technicznych. Podatek powinien zatem obejmować wszystkie transakcje natychmiastowe, transakcje na instrumentach pochodnych oraz transakcje poza rynkiem regulowanym. Podatek powinien być powszechny, mieć zatem jak najszerszy zakres, wprowadzony w sposób skoordynowany i możliwy do zastosowania. Wprowadzenie podatku nie pociąga za sobą praktycznie żadnych kosztów technicznych, ponieważ transakcje te są już skomputeryzowane.

Zdaniem OPZZ, wprowadzenie podatku od transakcji finansowych ograniczyłoby spekulacje na rynkach finansowych, zmniejszyłoby ryzyko pojawienia się w przyszłości kryzysu gospodarczego jakiego doświadczamy oraz ograniczyłoby jego społeczne skutki.

Z powrotem

